

Biřic mé gondoly marně štve kýl
kultem se holedbá, kretén, chce jíst
skořápka zbloudilá přejela cíl
minula bezpočet překrásných míst.
Rozkazuj vrakům, když flotila spí
na dně, kde vlní se murény stín
zacloumej ruinami, zteřelé bij
kulisy změnění se v hromady hlín.

Závějí kročeje vržou tiché
v ledový obzor, kde málokdy svítá
kadluby závadné, všechny liché
ponurá mysl žatvu zlou skýtá.

Ve vichru nicoty klopýtá rek
v tlumoku hubeném almužnu nesa
askese - delirický požitek
kosti své odložil na kraji lesa.
Vrásčité větve staletých dubů
lomený oblouk rozvalin hrobky
do hlíny bzdí kdo měl mastnou hubu
i ten, kdo hladové shrabával drobky.

Čadící oharek z výklenku čpí
mýtina úplňku pózuje nahá
běženec šílený pod klenbou tiše spí
dávno již světa jej netíží váha.